

Palmarum
Květná neděle
Mt21,1-17
24.3.2024

Pozdrav:

Ve jménu Boha Otce i Syna i Ducha svatého.
Požehnaný, který přichází ve jménu Páně.

Introit:

Juda nikdy nebude zbaven žezla ani palcátu, jenž u nohou mu leží,
dokud nepřijde ten, který z něho vzejde; toho budou poslouchat lidská pokolení.
Své oslátko si přiváže k vinné révě, mládě své oslice k révovi.
Oděv svůj vypere ve víně, háv knížecí v krvi hroznů.
Oči bude mít tmavší než víno, zuby bělejší než mléko.

Píseň: 524

Čtení: Žalm118,19-29

Píseň: 517

Kázání: Mt21,1-17

Nevzpomenu si, kolikrát jsem četla tento příběh. Přesto mě fascinuje jeho plynutí. Jako by se nic nedělo. Jako by čas plynul při plnění úkolu učedníků a pečlivé přípravě oslice, na kterou si Ježíš sedne. Jako by Ježíš vyhnal prodavače bez hluku a rámusu. Vyprávění plyne, jako by se nechumelilo. A ono se chumelí.

Vypravěč nám vykresluje děj, kde Ježíš je centrální postavou. Avšak jako by byl v pozadí. Učedníci nic neříkají, ani nevíme, co si myslí. Blíže neurčené zástupy volají. Prodavači a kupující též nemají jména. Nevíme, co si myslí o Ježíšovi, který je připravil o obchod. Bezejmenní jsou i velekněží a zákoníci.

Slepí a chromí přistupují, ale též nemluví. Teprve na provolávání slávy dětmi velekněží a zákoníci, ohromení tím, co se děje, promluví. Jediný dialog, který se tu vede, je mezi Ježíšem a velekněžími se zákoníky.

Nezpomenu si, kolikrát jsem četla tento text. Přesto mě fascinuje. Jako by všichni, kterých se dění týká, byli ohromeni tím, co se děje. A ono se opravdu děje. Přijíždí král. Jak takového krále poznat v tom svátečním shonu? Jak jej rozeznat mezi tolika zástupy, prodavači, obchody, zmatkem příprav na svátky? Podle čeho poznat krále králů, kterému patří čest a sláva, nebe i země, celý vesmír, všechna okrasa světa?

Nezpomenu si, kolikrát jsem četla tento text. Přesto mě fascinuje. Jako by ta událost vystupovala z Bible a já se dívala na to dění. Já se však nechci dnes jenom dívat. Já chci vstoupit do tohoto příběhu jako účastník tohoto děje. Chci společně se zástupy volat na toho Ježíše z Nazaretu: Pomoz, prosím tě, pomoz mi, abych tě v tom mumraji světa poznala jako krále všech králů. Chci jako slepá a hluchá k utrpení světa vidět přes všechnu bídu uzdravení. Společně s dětmi chci volat hurá, už je to tady. Už konečně přijel, ten, kterého jsme tak vroucně očekávali.

Jenže ouha. V příběhu nejsou jen nadšení, vidoucí, slyšící a děti. Jsou zde i prodavači, velekněží a zákoníci. Ježíš s nimi přichází do přímého střetu. Jedněm převrhne stoly a druhým převrhne jejich představu o církvi, Bohu, a nakonec i o lidech.

Ježíš na oslu jede tak neslyšitelně, tak tiše, jako by jej svět nezajímal. Nic jako by nedělal, a přesto jej lidé oslavují. Lidé k němu po celá staletí volají o pomoc. A nejen to, ti bezejmenní, ty možná trochu rozjívěné děti, volají a vítají toho krále. Ti bezmocní, ti kojenci sající mléko naděje a lásky rozpoznali a provolávají slávu. Je až s podivem, že církev viditelná, kamenná, ta, kterou představují velekněží a zákoníci, nejenže nevolají a nemávají radostí, ale ty nadšence ještě umlčují.

Nezpomenu si, kolikrát jsem četla tento text. Přesto mě fascinuje. Fascinuje mě svou nadšeností těch bezejmenných, uzdravených, těch, kteří jistě nevolali jen o pomoc, ale strhávali pláště, házeli ratolesti, protože slavili triumf Boží moci, která spočívá ve valu nemluvnat a kojenců. Těch, kteří uvěřili, že v bezmoci se dokonává síla.

Obchodníci, velekněží i zákoníci to nerozpoznali. Jak se to mohlo stát, diví se lidé po staletí? Jak se může stát, že někteří představitelé moci církevní nerozpoznávají slávu toho, jenž tiše, nehlučně vstupuje do svého města?

Nezpomenu si, kolikrát jsem četla tento text. Přesto mě fascinuje. Ježíš ví, co jej čeká a přesto jede. Ježíš ví, že ti bezejmenní tu budou vždy a díky nim společenství víry bude. Ježíš však též ví, že jej svět moci a nepřijetí vyvýší na kříži. Ježíš pokorně kráčí tam, kam by nikdo z nás nechtěl vstoupit. Přesto, a právě proto i dnes přijíždí jako ten tichý a pokorný král. Je na nás, zda budeme volat Hosana a sláva a hurá a necháme se unést radostí, nebo budeme zapškle stát a lidi toužící po blízkosti Boží odhánět od našeho Pána.

Pane, je květná neděle. Dej, abychom se radovali a byli jako kojenci a nemluvnata, kte ti provolávají slávu a vítají tě s otevřeným srdcem.

Amen.

Píseň: 525

Poslání:

Vidíme toho, který byl na krátko postaven níže než andělé, Ježíše,
jak je pro utrpení smrti korunován ctí a slávou;
neboť měl z milosti Boží zakusit smrt za všechny.

Požehnání:

Požehnejž tobě Hospodin, a ostříhejž tebe.
Osvět Hospodin tvář svou nad tebou, a buď milostiv tobě.
Obratiž Hospodin tvář svou k tobě, a dejž tobě pokoj.

Píseň: 526